

redactat en una llengua que li sigui accessible. Se n'ha de remetre una còpia al Ministeri de Justícia de la República de Lituània.

Vistes les disposicions de l'article 17 del Conveni, la República de Lituània declara que qualsevol persona degudament designada a aquests efectes com a comissari pot procedir, sense compulsió, al territori de la República de Lituània, a l'obtenció de proves en relació amb un ciutadà de la República de Lituània, en virtut de la Llei de ciutadania de la República de Lituània, si el Ministeri de Justícia de la República de Lituània ho ha autoritzat prèviament per escrit. L'autorització concedida pel Ministeri de Justícia de la República de Lituània ha d'indicar que:

a) S'ha d'informar el Ministeri de Justícia de la República de Lituània de la data, l'hora i el lloc de l'obtenció de proves;

b) El document relatiu a l'obtenció de proves s'ha de redactar en lituà o en una altra llengua accessible a la persona que hi participi o que procedeixi a l'obtenció de proves, i s'ha d'acompanyar amb una traducció al lituà o a una altra llengua accessible a aquesta persona;

c) La persona que participi en l'obtenció de proves ha de signar el document relatiu a l'obtenció de proves, redactat en una llengua que li sigui accessible. Se n'ha de remetre una còpia al Ministeri de Justícia de la República de Lituània.

Vistes les disposicions de l'article 23 del Conveni, la República de Lituània declara que no executarà les comissions rogatòries que tinguin per objecte un procediment de «pretrial discovery of documents».

De conformitat amb el paràgraf 3 de l'article 39, el Conveni va entrar en vigor per a la República de Lituània l'1 d'octubre de 2000.

De conformitat amb el paràgraf 4 de l'article 39 del Conveni, l'adhesió només té efecte en les relacions entre la República de Lituània i els estats contractants que han declarat que accepten l'adhesió. Aquesta declaració es diposita al Ministeri de Relacions Exteriors del Regne dels Països Baixos.

En el moment del dipòsit de l'Instrument d'adhesió la República Democràtica Socialista de Sri Lanka va efectuar les declaracions següents:

i) En aplicació de l'article 2, el secretari/ministre de Justícia i Assumptes Constitucionals és l'autoritat central designada.

ii) En relació amb l'article 4 del Conveni, la comissió rogatòria ha d'estar redactada en anglès o francès i anar acompanyada d'una traducció a l'anglès.

iii) En relació amb l'article 8 del Conveni, es requereix l'autorització prèvia de l'autoritat competent designada en aplicació de l'article 2.

iv) El Govern de Sri Lanka declara així mateix, en aplicació de l'article 23 del Conveni, que no executa les comissions rogatòries que tinguin per objecte el procediment conegut pel nom «pretrial discovery of documents».

v) En aplicació de l'article 33, el Govern de Sri Lanka exclou en la seva totalitat l'aplicació de les disposicions del capítol II del Conveni.

De conformitat amb el paràgraf 3 de l'article 39, el Conveni va entrar en vigor per a la República Democràtica Socialista de Sri Lanka el 30 d'octubre de 2000.

De conformitat amb el paràgraf 4 de l'article 39 del Conveni, l'adhesió només té efectes en les relacions entre la República Democràtica Socialista de Sri Lanka i els estats contractants que han declarat que accepten l'adhesió. Aquesta declaració es diposita al Ministeri de Relacions Exteriors del Regne dels Països Baixos.

En el moment del dipòsit de l'Instrument d'adhesió, la República d'Eslovènia va efectuar les declaracions següents:

De conformitat amb el paràgraf 2 de l'article 39, l'Instrument d'adhesió de la República d'Eslovènia al Conveni esmentat es va dipositar al Ministeri de Relacions Exteriors del Regne dels Països Baixos el 18 de setembre de 2000.

De conformitat amb el paràgraf 3 de l'article 39, el Conveni va entrar en vigor per a la República d'Eslovènia el 17 de novembre de 2000.

De conformitat amb el paràgraf 4 de l'article 39 del Conveni, l'adhesió només té efecte en les relacions entre la República d'Eslovènia i els estats contractants que han declarat que accepten l'adhesió. Aquesta declaració es diposita al Ministeri de Relacions Exteriors del Regne dels Països Baixos.

Aquest Conveni entra en vigor entre Espanya i la República de Lituània, la República Socialista Democràtica de Sri Lanka i la República d'Eslovènia el 25 de maig de 2002, en virtut de l'article 39.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 18 d'abril de 2002.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

10333 *DECLARACIÓ d'acceptació per Espanya de l'adhesió de la República de Letònia al Conveni sobre competència de les autoritats i la Llei aplicable en matèria de protecció de menors, fet a l'Haia el 5 d'octubre de 1961.* («BOE» 129, de 30-5-2002.)

DECLARACIÓ

«D'acord amb el que preveu l'article 21, paràgraf 2n, del Conveni sobre competència d'autoritats i la Llei aplicable en matèria de protecció de menors, fet a l'Haia el 5 d'octubre de 1961, Espanya declara que accepta l'adhesió de la República de Letònia al dit Conveni.»

En el moment de dipositar l'Instrument d'adhesió la República de Letònia va efectuar la declaració següent:

De conformitat amb l'article 11 del Conveni, Letònia ha designat l'Autoritat Central següent:

Centre Nacional per als Drets de l'Infant, Brivibas iela 85, Riga, LV-1001, Letònia. Telèfon +371 731 57 00; fax 371 731 49 14. Adreça electrònica: centrs@vbtac.lv

Aquest Conveni entra en vigor entre Espanya i la República de Letònia el 25 de maig de 2002, en virtut de l'article 21.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 18 d'abril de 2002.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

10334 *DECLARACIÓ d'acceptació per Espanya de les adhesions de les repúbliques de Nicaragua i el Salvador al Conveni de l'Haia relatiu als aspectes civils de la sostracció internacional de menors, fet a l'Haia el 25 d'octubre de 1980.* («BOE» 129, de 30-5-2002.)

DECLARACIÓ

«D'acord amb el que preveu l'article 38, paràgraf 4t, del Conveni relatiu als aspectes civils de la sostracció

internacional de menors, fet a l'Haia el 25 d'octubre de 1980, Espanya declara que accepta les adhesions de les repúbliques de Nicaragua i del Salvador al dit Conveni.»

En el moment de l'adhesió de la República del Salvador va efectuar la següent notificació en virtut de l'article 45 del Conveni:

«1. El Govern de la República del Salvador no es considera obligat a assumir el cost esmentat a l'article 26, paràgraf 2, llevat que aquest cost pugui quedar cobert pel seu sistema d'assistència i assessorament jurídics.

2. El Govern de la República del Salvador interpreta l'article 3 de conformitat amb la seva legislació interna que estableix la majoria d'edat als divuit anys.

3. El Govern de la República del Salvador, d'acord amb l'article 6, paràgraf 1, designa com la seva autoritat central a l'ISPM: Institut de Protecció al Menor —Colonia Costa Rica, Ave. Irazú, final carrer Santa María, complex "La Gloria", San Salvador, telèfon (503) 270-4142, fax (503) 270-1348— i a la PGR: Procuraduría General de la República —9è carrer Poniente, edifici Ex Antel, Centro de Gobierno, San Salvador, telèfon (503) 281-1888, fax (503) 281-0628—.

4. El Govern de la República del Salvador declara que a tota la documentació enviada al Salvador en aplicació d'aquest Conveni s'hi ha d'adjuntar la traducció a l'espanyol.»

Aquest Conveni entra en vigor entre Espanya i les repúbliques de Nicaragua i el Salvador l'1 de juny de 2002 en virtut de l'article 38.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 18 d'abril de 2002.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

10335 *DECLARACIÓ d'acceptació per part d'Espanya de l'adhesió de la República d'Ucraïna al Conveni de l'Haia sobre l'obtenció de proves a l'estranger en matèria civil o mercantil, fet a l'Haia el 18 de març de 1970.* («BOE» 129, de 30-5-2002.)

DECLARACIÓ

«D'acord amb el que preveu l'article 39, paràgraf 4t, del Conveni sobre l'obtenció de proves a l'estranger en matèria civil o mercantil, fet a l'Haia el 18 de març de 1970, Espanya declara que accepta l'adhesió de la República d'Ucraïna al dit Conveni.»

En el moment de dipositar l'Instrument d'adhesió la República d'Ucraïna va efectuar les declaracions següents:

«1. Ucraïna declara que:

de conformitat amb l'article 2 del Conveni, l'Autoritat Central designada per Ucraïna és el Ministeri de Justícia d'Ucraïna;

de conformitat amb l'article 4 del Conveni, les comissions rogatòries que hagin de ser executades en virtut del capítol I del Conveni han d'estar redactades en llengua ucraïnesa o han d'anar acompanyades d'una traducció a aquesta llengua;

de conformitat amb l'article 8 del Conveni, poden assistir a l'execució d'una comissió rogatòria magistrats de l'autoritat requeridora o d'un altre Estat contractant, si es rep una autorització del Ministeri de Justícia d'Ucraïna que confirmi la possibilitat d'aquesta presència;

de conformitat amb l'article 23 del Conveni, Ucraïna no ha de procedir a l'execució de comissions rogatòries que tinguin per objecte el procediment conegut als estats de Common Law amb el nom de "pre-trial discovery of documents."

2. De conformitat amb l'article 33 del Conveni, Ucraïna formula les reserves següents:

Ucraïna exclou, en la seva totalitat, l'aplicació del que disposa el paràgraf 2 de l'article 4 del Conveni;

Ucraïna exclou l'aplicació al seu territori del que disposa el capítol II del Conveni, deixant estalvi el que es refereix als articles 15, 20, 21 i 22.»

Aquest Conveni entra en vigor entre Espanya i la República d'Ucraïna el 25 de maig de 2002 en virtut de l'article 39.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 18 d'abril de 2002.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

10336 *TRACTAT d'extradició entre el Regne d'Espanya i la República d'Hondures, fet «ad referendum» a Tegucigalpa el 13 de novembre de 1999.* («BOE» 129, de 30-5-2002.)

TRACTAT D'EXTRADICIÓ ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA D'HONDURES

El Regne d'Espanya i la República d'Hondures, *Amb la voluntat de fer més eficaç la cooperació entre els dos països en l'esfera de la prevenció i de la repressió de la delinqüència mitjançant la concertació d'un tractat d'extradició,*

Han convingut:

Article 1

Obligació de concedir l'extradició

Quan així ho solliciti, i de conformitat amb el que disposa el present Tractat, cada una de les parts contractants acorda concedir a l'altra l'extradició de les persones reclamades per ser processades o el compliment d'una sentència dictada per l'autoritat competent de la part requeridora per un delictes que doni lloc a extradició.

Article 2

Òrgans competents per a l'execució del Tractat

Els òrgans competents per a l'execució del present Tractat són el Ministeri de Justícia del Regne d'Espanya i la Cort Suprema de Justícia de la República d'Hondures. Aquests òrgans es comuniquen entre si per la via diplomàtica.